

Bilag 4.

GRUNDEJERNES LANDSFORBUND

Den 19. maj 1969.

Grundejernens Landsforbund har bragt i erfaring, at folketingets udvalg vedrørende lov om frigørelsesafgift har planlagt at afgive betænkning den 20. maj.

Dette anser landsforbundet for meget beklageligt, fordi forbundet betragter lovforslagene om by- og landzoner, tilbudspligt og frigørelsesafgift som et sammenhørende lovkompleks, hvis samlede virkninger er så vidtrækkende og uoverskuelige, at en nærmere undersøgelse og analyse af sagkyndige er absolut nødvendig. Landsforbundet har derfor nedsat en ekspertgruppe til at behandle forslagene og foretage en undersøgelse af forslagernes helhedsvirkning. Landsforbundet anser det ikke for forsvarligt at haste en så afgørende lovgivning igennem uden at levne de interesserede organisationer en rimelig tid til at gennemdrøfte og tage stilling til forslagene.

Landsforbundet skal derfor principielt anmode om, at forslagene gennemførelse udsættes til næste folketingssamling, fordi navnlig samspillet imellem de tre nævnte love og forholdet til den øvrige skattelovgivning kræver tid til en sagkyndig bedømmelse. Vi har svært ved at se, at en lovgivning, der har hvilet siden 1963, nu pludselig haster så voldsomt.

For det tilfælde, at folketinget ikke kan imødekomme ønsket om en rimelig tid til nærmere overvejelser, skal vi bemærke følgende:

Erfaringen viser, at tidligere forsøg på at påvirke grundpriserne og fremme udbudet af grunde ad skattevejen er faldet uheldigt ud og har måttet opgives eller ændres, fordi de havde uforudsete sidevirkninger, og navnlig fordi de bevirkede, at beskatningen ikke stod i rimeligt forhold til de pågældende ejendommers og ejeres skatteevne. Erfarin-

gerne med grundstigningsskylden og de høje ejendomsskatter for landbrugs- og gartneriejendomme i byområder skulle tale for ikke på ny at betræde denne vej. Erfaringerne med landbrugsejendomme i byzoner har ført til den særlige regel i lovforslagets § 11 om, at afgiften først indtræder, når ejendommen overgår til anden anvendelse. I Sverige har der såvidt vides flere gange været overvejelser i gang om en lignende lovgivning, men planerne er hver gang blevet opgivet på grund af vanskelighederne ved at finde frem til en rimelig ordning.

Landsforbundet nærer stor betænkelighed ved at lægge en betydelig økonomisk byrde på de ejendomme, der omfattes af lov om frigørelsesafgift. Om ejendommen kan bære en sådan byrde, afhænger helt og holdent af myndighedernes vurdering, dels af arealbehovet, der igen er afhængigt af efterspørgslen efter jord, og dels af det dermed sammenhængende spørgsmål om arealets handelsværdi.

Så længe kommunens pligt til at overtage ejendommen til vurderingssummen i henhold til § 8 består, har ejeren den udvej at overlade ejendommen til kommunen, det vil sige i de første 4 år efter frigørelsesafgiftens beregning. Holder de planlæggende myndigheders beregning ikke stik, så efterspørgslen efter jord ikke svarer til planlægningen, kan ejerne komme i en alvorlig økonomisk klemme efter udløbet af 4-års fristen. Falder efterspørgslen efter byggegrunde, så der i de sidste 8 år af den 12-års periode, beregningerne omfatter, ikke er private købere til restarealerne, og kommunen ikke længere har pligt til at overtage jorden, kan den byrde, der lægges på den i form af 6 pct. forrentning af frigørelsesafgiften i tilgift til grundskatten på for tiden